

317

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 grudnia 1970 r.

w sprawie stawek wpłat z zysku do budżetu państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem terenowym.

Na podstawie § 6 ust. 2 pkt 1 uchwały nr 177 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, usług rolniczych i gospodarki komunalnej oraz ich zjednoczeń objętych planowaniem terenowym (Monitor Polski Nr 40, poz. 294) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Stawki wpłat z zysku do budżetu przedsiębiorstw przemysłowych podległych radom narodowym z wyłączeniem wypadków, o których mowa w § 2 i 3, ustala się zależnie od rentowności według poniższej tabeli:

Przy rentowności w procentach			od każdej części zysku stawka wpłat do budżetu wynosi w procentach:
ponad		do	
—	—	7	70
7	—	10	80
10	—	15	90
15	—	—	95

2. Za rentowność w rozumieniu ust. 1 uważa się stosunek wyniku finansowego, po potrąceniu zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa i zysku nieprawidłowego, zysku nadmiernego i szczególnie nadmiernego oraz oprocentowania środków trwałych, do kosztów sprzedaży ogółem, za które uważa się koszty własne sprzedaży produkcji,

usług i materiałów oraz koszty handlowe związane z utrzymaniem własnej sieci detalicznej (np. sklepów fabrycznych).

3. Wpłata z zysku do budżetu obliczana jest od zysku zmniejszonego o oprocentowanie środków trwałych.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa, w których usługi dla ludności stanowią ponad 50% łącznej wartości sprzedanej produkcji i usług, dokonują wpłat z zysku do budżetu w wysokości 25% zysku z całokształtu działalności.

2. Pozostałe przedsiębiorstwa dokonują wpłat z zysku do budżetu z działalności usługowej w wysokości 25% zysku pod warunkiem, że wyniki usług są wyodrębnione w ewidencji księgowej i wartość usług dla ludności stanowi co najmniej 50% łącznej wartości usług; jeżeli wartość usług dla ludności stanowi mniej niż 50% łącznej wartości usług, stawkę wpłaty do budżetu w wysokości 25% stosuje się tylko do zysku z usług dla ludności.

§ 3. Dla jednostek skupu i zaopatrzenia państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego ustala się jednolitą stawkę wpłat z zysku do budżetu w wysokości 65% zysku zmniejszonego o oprocentowanie środków trwałych.

§ 4. Przepisy zarządzenia stosuje się również do zakładów działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, podległych zjednoczeniu.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

318

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 27 listopada 1970 r.

w sprawie zwalczania szkodników magazynowych artykułów spożywczych, produktów rolniczych i pasz.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz § 1 zarządzenia nr 81 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 października 1970 r. w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu uprawnień do wydawania przepisów o zwalczaniu szkodników magazynowych artykułów spożywczych, produktów rolniczych i pasz (Monitor Polski Nr 35, poz. 273) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, których przedmiotem działalności jest produkcja przemysłowa, przechowywanie, przewóz lub obrót artykułami spożywczymi, produktami rolniczymi i paszami, zwanymi w dalszej treści zarządzenia „towarami”, obowiązane są do zwalczania szkodników magazynowych, a w szczególności wymienionych w załączniku do zarządzenia.

2. Ochroną przed szkodnikami magazynowymi powinny być objęte towary oraz hale produkcyjne, magazyny, środki transportu i opakowania, w których są produkowane, przechowywane, transportowane i pakowane artykuły spożywcze, produkty rolnicze i pasze. Zwalczanie szkodników magazynowych powinno odbywać się przede wszystkim przez stosowanie zabiegów profilaktycznych, zabezpieczających przed porażeniem tymi szkodnikami metodami mechanicznymi, fizycznymi i chemicznymi.

§ 2. 1. Jednostki wymienione w § 1 ust. 1, z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, obowiązane są przynajmniej jeden raz w roku przeprowadzać dezynsekcję środkami chemicznymi pomieszczeń produkcyjnych i magazynowych, wymienionych w § 1 ust. 2. Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia skuteczności zabiegu dezynsekcji oraz ze względu na zdrowotność towaru, dezynsekcja powinna być przeprowadzona po uprzednim opróżnieniu tych pomieszczeń z towaru.